o clima é amigo dos que pagan

os ricos teñen dereito a máis

para todos - os pobres sempre lles sabe a

ninguén nos quixo

non nos quixeron as ondas e as ore las

sólo máis e máis

quixemos ser como ulises

tentamos viñeron seres

un mar e

pero deixamos os outros desesperados

para

o sol

nos

os pobres sempre lles chove

viñeron as ondas do mar, viñeron para nos levar, viñeron as ondas do mar, pero nós preferimos ficar - viñeron as ondas do mar e nós asignoran

viñeron as ondas do sol e nós dixemos que non - viñeron as ondas do medo e nós respondemos: eu quedo - viñeron as ondas do amor e preferimos quedarnos coa dor

viñeron os rumores da terra e desrocidamos que era ela - soprou o corazón do universo e sò escoitamos o noso alento - perseguiunos con são anda e nós sacrificamos o tempo

viñeron dende o monte as choivas e nós mollamos a roupa, viñeron dende os vales os ríos e nós ficamos ao abrigo - morriamos de sede e de luz, pero desistimos de temos o azul

viñeron as pedras a enterrarnos, pero non puideron logralo - e inda chegou un capitán con soldados e a mannaña ronte, bicos mollados para facemos calar, pero non nos puido tocar

constrúimos un barco de xeo - constrúimos un barco de fume e com o

constrúimos un barco de fume

o tempo no fundiu